

UZASADNIENIE

Powódka (...) w S. domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego M. C. kwoty 550 zł wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę liczonymi od dnia 29 sierpnia 2018r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania w związku z utratą powierzonego mu mienia w postaci notebooka D. (...) o nr inwentarzowym (...) (...). W pozwie zawarła również wniosek o zwrot kosztów procesu.

Strona powodowa, powołując się na regulacje ustawy z dnia 7 maja 1999r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Ochrony państwa, Państwowej Straży pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego (Dz.U. z 2018r., poz. 2349 ze zm.), rozporządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 13 października 2010r. w sprawie zasad i trybu powierzania mienia funkcjonariuszom celnym (Dz.U. z 2018r. , poz. 2349) oraz obowiązującą w (...) Instrukcją określającą zasady prowadzenia gospodarki magazynowej, ewidencjonowania i inwentaryzowania składników majątkowych w (...) w S. oraz podległych (...), wskazywała, iż M. C. pokwitował odbiór powierzonego mu do użytkowania notebooka D. (...) o nr inwentarzowym (...) (...) i doprowadził do powstania niedoboru co do tego sprzętu, co wykazała inwentaryzacja roczna za rok 2017. Podkreślała, iż M. C. nie przedłożył żadnego dokumentu potwierdzającego zdanie notebooka D. (...) o nr inwentarzowym (...) (...) pracownikowi z Działu Logistyki lub Działu Wsparcia Informatycznego, a jego działanie podczas reorganizacji komórek organizacyjnych było niezgodne z obowiązującą wówczas procedurą wymagającą dla przemieszczenia sprzętu zgody Pierwszego Działu Logistyki.

W dniu 26 marca 2019r. wydano w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany M. C., w sprzeciwie od nakazu zapłaty, wniósł o oddalenie powództwa, podając, iż strona powodowa nie uwzględniła dokumentów potwierdzających rozliczenie się przez niego z mienia, stanowiącego przedmiot sporu. Podkreślał, iż przekazanie sprzętu odbywało się w obecności osób z komórek informatyki i logistyki, które dysponowały wykazami stosownego sprzętu. Podkreślał, że skoro przekazał pracodawcy protokół pozostawionego sprzętu i nie wniesiono do niego zastrzeżeń, to sprzęt pozostawiony nie mógł być uznany za jego mienie. Zgłosił zarzut, iż Instrukcja określająca zasady prowadzenia gospodarki magazynowej, ewidencjonowania i inwentaryzowania składników majątkowych w (...) w S. oraz podległych (...) nie obowiązywała wobec przeprowadzonej reformy administracji skarbowej. Podniósł też, iż wobec przyjęcia propozycji pracy przestał być funkcjonariuszem, stąd nie mają do niego zastosowania przepisy przywołanej przez powódkę ustawy o odpowiedzialności majątkowej. Nie kwestionował powierzenia mienia ani wysokości szkody.

Powodowa (...) w S. podkreślała, iż M. C. nie przedłożył żadnego dokumentu potwierdzającego zdanie spornego laptopa pracownikowi w Działu Logistyki lub Działu Wsparcia Informatycznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. C. do dnia 28 lutego 2017r. był funkcjonariuszem służby celnej pełniącym służbę w (...) w S. w Wydziale Kadr i Szkoleń jako jego naczelnik.

W związku z reformą administracji skarbowej, na podstawie art. 160 ust. 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej (...) (Dz. U. z 2016r. poz. 1948 ze zm.), z dniem 1 marca 2017r. (...) połączyła się z (...) w S. i z (...) w S. i tym samym M. C. stał się funkcjonariuszem służby celno-skarbowej pełniącym służbę w (...) S..

Niesporne

W dniu 30 maja 2017r. złożono M. C., w trybie art. 170 ust. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej (...) (Dz. U. z 2016r. poz. 1948 ze zm.), propozycję zatrudnienia w ramach służby cywilnej, którą

ten przyjął i w związku z tym od 1 czerwca 2017r. jest pracownikiem zatrudnionym na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w (...) w S..

Niesporne, a nadto pismo z dnia 30 maja 2017r. k. 295 cz. B akt osobowych, oświadczenie k. 296 cz. B akt osobowych

W dniu 24 kwietnia 2014r. Wydział Informatyki (...) w S. przekazał M. C. do użytkowania notebook D. (...) o nr inwentarzowym (...) (...) wraz z zasilaczem, torbą i myszą komputerową. M. C. pisemnie potwierdził odbiór powierzonego sprzętu. Tenże sprzęt był wykazany jako pozostający w lokalizacji przy ul. (...), tj. w siedzibie ówczesnej (...) w S.

Niesporne, a nadto: protokół przekazania-odbioru z dnia 24.04.2014r. k. 10

W dniu 11 kwietnia 2017r., w związku z reformą administracji skarbowej, miała miejsce przeprowadzka komórek Wydziału Kadr i Szkoleń (wydziału M. C.) z budynku byłej (...) w S. przy ul. (...) do budynków I. (...) w S. przy ul. (...),2.

W czasie ww. przeprowadzki nie obowiązywały już dotychczasowe regulacje Instrukcji określającej zasady prowadzenia gospodarki magazynowej, ewidencjonowania i inwentaryzowania składników majątkowych w (...) w S. oraz podległych (...). Dyrektor I. (...) w S. wydał natomiast w dniu 21 marca 2017r. komunikat, w którym poinformował funkcjonariuszy i pracowników, iż z dniem 6 kwietnia 2017r. rozpoczyna się proces przeprowadzki poszczególnych komórek organizacyjnych pomiędzy budynkami zlokalizowanymi przy ul. (...),2 i przy ul. (...), według zasad określonych w harmonogramie zasad określonych w harmonogramie załączonym do niniejszego komunikatu. Wskazał, iż podczas przeprowadzki przenoszone będą wyłącznie dokumenty, sprzęt informatyczny oraz osobiste wyposażenie, po uprzednim uzgodnieniu z Referatem Bezpieczeństwa i Licencji oraz z Pierwszym Działem Logistyki. W związku z powyższym, w celu zapewnienia właściwego nadzoru nad mieniem, zwrócił się o przygotowanie, przed rozpoczęciem przeprowadzki, zestawienia sprzętu informatycznego zawierającego w szczególności numery inwentarzowe komputerów. Zaznaczył, że podczas przeprowadzek nie będą przenoszone składniki meblowe oraz aparaty telefoniczne będące na wyposażeniu pomieszczeń biurowych. Jednocześnie wskazał osoby wyznaczone do kontaktu z działami logistyki i informatyki.

M. C. otrzymał drogą mailową harmonogram przeprowadzki, treść ww. komunikatu oraz wzór zestawienia sprzętu komputerowego. Ponadto otrzymał pismo koordynatora Wydziału Logistyki i Usług (...) z informacją, że przemieszczenia składników majątku za pracownikami (w szczególności zestawy komputerowe i wyposażenie osobiste) pomiędzy lokalizacjami mogą się odbywać wyłącznie po uzyskaniu zgody kierownika Pierwszego Działu Logistyki. W piśmie tym wskazano, aby poinformować pracowników, którzy będą zmieniali miejsce świadczenia pracy, o konieczności zgłoszenia wszystkich składników majątku, które zamierzają zabrać ze sobą, co umożliwi właściwy nadzór nad mieniem.

Dowód: decyzja nr (...) z dnia 27.12.2013r. wraz załącznikiem k. 48-53v. i k. 70-81v., komunikat k. 54 oraz k. 98-99, wydruki k. 105-107

Podległy M. C. pracownik M. K., w związku z przeprowadzką w dniu 11 kwietnia 2017r., sporządził zestawienie (wykaz) przemieszczanego sprzętu z Wydziału Kadr i Szkoleń, w tym sprzętu informatycznego i przekazał je kierownikowi pierwszego Działu Logistyki Izby w celu uzyskania zgody na jego przemieszczanie się za pracownikami w dniu 11 kwietnia 2017r. Zestawienie zawierało nazwę sprzętu i jego numer inwentarzowy, imię i nazwisko osoby przechodzącej ze sprzętem, dotychczasowy i docelowy numer pokoju.

Jednocześnie sporządził on zestawienie sprzętu informatycznego, który nie będzie przemieszczany i pozostanie w dotychczasowych pokojach. Zawierało ono nazwę sprzętu i jego numer inwentarzowy oraz dotychczasowy numer pokoju. Zestawienie to, w którym ujęty został zestaw komputerowy D. o nr inwentarzowym (...) (...), przekazał kierownikom pierwszego Działu Logistyki i Drugiego Działu Wsparcia Informatycznego I..

Oba zestawienia sporządzone były według wzoru otrzymanego od pracodawcy. To M. C. podjął decyzję, który sprzęt jest przenoszony, a jaki pozostaje w budynku przy ul. (...) jako zbędny.

Dowód: pisma z dnia 07.04.2017r. wraz z wykazami k. 37-40, przesłuchanie M. C. w charakterze strony k. 128-131, k. 153, zeznania świadka M. K. k. 149-151, wiadomości mailowe z dnia 7.04.2017r. k.146-148

W trakcie tejże przeprowadzki obecni byli informatycy i logistycy, którzy posiadali wykaz sprzętów znajdujących się w danej komórce organizacyjnej. W trakcie przeprowadzki dokładnie sprawdzali sprzęt przemieszczany i pozostawiany.

Pozostawiając dany sprzęt M. C. nie podpisywał żadnego protokołu zdawczo-odbiorczego. Nie uzyskał również formalnej zgody na piśmie na przemieszczenie sprzętu, jak i na pozostawienie sprzętu. Pozostawał w przekonaniu, że procedura zdawcza ma sprowadzać się do sporządzenia i przekazania stosownych wykazów sprzętu przemieszczanego i pozostawianego. Nikt ze strony obecnych osób z działów informatycznych i logistycznych nie wymagał od niego żadnych dodatkowych dokumentów ani nie poinformował go o braku zgody na przemieszczenie i pozostawienie sprzętu.

Obecny w trakcie przeprowadzki informatyk T. M. przyjmował od M. C. sprzęt pozostawiany bez sporządzania protokołu zdawczo-odbiorczego (co wcześniej było praktyką), bazując wyłącznie na wykazie. Kiedy M. C. opuszczał pomieszczenia Wydziału Kadry i Szkoleń przy ul. (...) informatycy prowadzili jeszcze prace w związku z przeprowadzką. Jako ostatni pomieszczenia te opuścił podwładny M. M. K.. M. C. towarzyszył wówczas transportowi sprzętu z jego Wydziału do nowej lokalizacji.

Kiedy M. K. opuszczał pomieszczenia Wydziału, nie było już w nich żądanego sprzętu komputerowego.

M. C., po przekazaniu wykazów sprzętu nie uzyskał od strony pracodawcy żadnego sygnału o nieprawidłowościach. Pozostawał w przekonaniu, że w sposób prawidłowy przekazał mienie.

Dowód: przesłuchanie M. C. w charakterze strony k. 128-131, k. 153 zeznania świadka M. K. k. 149-151, zeznania świadka T. M. k. 151-153

Po przejściu przez (...) (...) w S. M. C. nie został zapoznany z instrukcją określającą zasady prowadzenia gospodarki magazynowej.

Dowód: przesłuchanie M. C. w charakterze strony k. 128-131, k. 153

W dniu 9 listopada 2017r. dyrektor I. (...) w S. powołał zespoły inwentaryzacyjne do przeprowadzenia w (...) w S. inwentaryzacji rocznej za 2017r. Komisja inwentaryzacyjna, na posiedzeniu w dniu 7 marca 2018r. stwierdziła niedobór m.in. notebooka D. (...) o nr inwentarzowym (...) (...).

Komisja inwentaryzacyjna zakwalifikowała ten niedobór jako zawiniony, gdyż zgodnie z § 29 pkt 2 lit.b Instrukcji w sprawie przeprowadzenia inwentaryzacji aktywów i pasywów I. (...) w S., nie spełnia warunków zezwalających na zaliczenie go do niedoboru niezawinionego. Jednak w ocenie Komisji, zaklasyfikowanie go do tej grupy niedoborów, nie jest równoznaczne z obciążeniem konkretnego pracownika wartością zaginionego przedmiotu. Niedobory powstały bowiem w trakcie zmian organizacyjnych związanych z reformą administracji skarbowej, tj. przemieszczania się funkcjonariuszy/pracowników do innych komórek/lokalizacji, w związku z powierzeniem im nowych zadań. W toku postępowania wyjaśniającego ustalono, że w trakcie konsolidacji zaginione przedmioty pracownicy/funkcjonariusze pozostawiali w lokalizacjach, które opuszczali w związku ze zmianą miejsca świadczenia pracy, bez pokwitowania, innym pracownikom, którzy z kolei przekazywali je dalej, z różnych przyczyn nie interesując się losem tych przedmiot (zwolnienie lekarskie, zmiana komórki organizacyjnej). Komisja inwentaryzacyjna zaznaczyła, że żadna z osób użytkujących ww. przedmioty nie czuje się winna zaginięcia. W związku z powyższym, jak również z uwagi na brak dokumentów wskazujących na materialną odpowiedzialność konkretnego pracownika/funkcjonariusza, zdaniem Komisji, nie można ustalić osoby winnej za powstałe niedobory.

Komisja nadto akcentowała, iż cena zaginionych notebooków na dzień sporządzenia protokołu jest nieznana, gdyż trudno ją oszacować.

Finalnie Komisja zawnioskowała o odpisanie z ksiąg rachunkowych kwoty 15.330,12 zł stanowiącej wartość ewidencyjną zaginionych przedmiotów oraz jednocześnie o dalsze poszukiwanie ww. przedmiotów, a w przypadku ich nieodnalezienia – o wykreślenie ich z ewidencji.

Dowód: zarządzenie nr (...) z dnia 09.11.2017r. k.16-19v., protokół rozliczeń wyników inwentaryzacji – spis z natury wraz z aneksem nr 2 i 3 k. 20-26, zarządzenie nr (...) wraz z załącznikiem w postaci Instrukcji w sprawie Instrukcji w sprawie przeprowadzenia inwentaryzacji aktywów i pasywów I. (...) w S. k. 82-94

Radca prawny powodowej I., odnosząc się do powyższego stanowiska Komisji, podzielił wniosek co do konieczności dalszego poszukiwania zaginionych przedmiotów, jednocześnie wskazując, iż pracownik może uwolnić się od odpowiedzialności, gdy wykaże że szkoda powstała z przyczyn od niego niezależnych (warunki pracy kradzież, itp.), a obiektywna wina lub jej brak powinien wynikać z dokumentów.

Dowód: protokół rozliczeń wyników inwentaryzacji – spis z natury wraz z aneksem nr 2 i 3 k. 20-26

W opinii głównego księgowego powodowej I. powyższe niedobory są zawinione, co skutkuje koniecznością ustalenia ich wartości rynkowych i przypisania odpowiedzialności.

Dowód: protokół rozliczeń wyników inwentaryzacji – spis z natury wraz z aneksem nr 2 i 3 k. 20-26

Stosując się do wskazań głównego księgowego I. Komisja Inwentaryzacyjna ustaliła wartość notebooka D. (...) o nr inwentarzowym (...) (...) na kwotę 550 zł, wskazując jako osobę odpowiedzialną za niedobór M. C..

Dowód: protokół rozliczeń wyników inwentaryzacji – spis z natury wraz z aneksem nr (...) k. 20-26, pismo znak (...) (...) 361.37.2018 z dnia 20.04.2018r. k. 27, protokół z dnia 04.06.2018r. k. 28-34, oświadczenie z dnia 09.01.2019r. k. 41, kserokopia faktury Vat dot. zakupu laptopa D. (...) k. 42, zeznania świadka G. M. k. 135

M. C., wezwany przez Przewodniczącą zespołu inwentaryzacyjnego K. J. do wyjaśnienia nieokazania podczas spisu z natury w listopadzie 2017r. notebooka D. (...), wskazał, iż w związku z przeprowadzką, która miała miejsce w marcu 2017r. sporządził wykaz sprzętu jaki zostanie przemieszczony wraz z pracownikami z budynku oraz wykaz sprzętu pozostawianego w dotychczasowym miejscu, a powyższy sprzęt ujął na tym właśnie drugim wykazie.

Dowód: pismo do M. C. z dnia 09.05.2018r. k. 35, pismo M. C. z dnia 16.05.2018r. k. 36-36v.

W dniu 10 sierpnia 2018r. (...) w S. wystawiła notę obciążeniową na kwotę 550 zł wobec M. C. z tytułu zagubienia użytkowanego w (...) w S. notebook D. (...) o nr inwentarzowym (...) (...), zakreślając termin zapłaty na dzień 28 sierpnia 2018r.

Odnosząc się do tejsze noty, M. C. wskazywał, iż za datę zaistnienia zdarzenia można przyjąć albo dzień przemieszczenia sprzętu zgodnie z harmonogramem przeprowadzki albo dzień zakończenia inwentaryzacji, a żadna z tych dat nie daje podstaw do zastosowania decyzji Dyrektora (...) w S..

Podkreślił, iż od wejścia w życie ustawy o Krajowej (...) uważał, że wszystkie dotychczas obowiązujące regulacje prawne (poza tymi, o których mowa w ustawie z dnia 16 listopada 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o (...) (...)), w tym również wewnętrzne akty prawne, przestają obowiązywać, stąd przyjął, że tryb określony w Komunikacie, polecający sporządzenie wykazów o sprzęcie, który ma być przemieszczony albo pozostawiony, stanowią „procedurę przejścia” i wyczerpują temat nadzoru nad sprzętem przemieszczanym i pozostawionym, tym bardziej, że osoby sprawdzające przemieszczeni dysponowały tymi wykazami i sprawdzały zgodność numerów inwentarzowych. Uznał, że jeżeli konieczne byłoby sporządzenie protokołów, to byłaby o tym mowa w Komunikacie.

Pracodawca pozostał na stanowisku, iż inwentaryzacja dotyczy stanu majątku sprzed reorganizacji, stąd zastosowano zasady odpowiedzialności obowiązującej w dacie zdarzenia.

Dowód: nota obciążeniowa k. 43, pismo z dnia 30.11.2018r. k. 95-95v., pismo z dnia 19.11.2018r. k. 96, pismo z dnia 16.10.2018r. k. 97-97v., pismo z dnia 28.09.2018r. k. 101-101v., pismo z dnia 27.08.2019r. k. 102-103

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Strona powodowa wywodziła podstawy odpowiedzialności pozwanego z art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego (Dz.U.2018.2349 t.j.), zgodnie z którym funkcjonariusz odpowiada, z zastrzeżeniem art. 2, w pełnej wysokości za szkodę w mieniu powierzonym mu z obowiązkiem zwrotu albo wyliczenia się, zwanym dalej "mieniem powierzonym". Funkcjonariusz może uwolnić się od odpowiedzialności za szkodę w mieniu powierzonym, jeżeli wykaże, że powstała ona z przyczyn od niego niezależnych, a w szczególności skutek niezapewnienia przez właściwą jednostkę organizacyjną warunków umożliwiających prawidłowe zabezpieczenie powierzonego mienia.

W ocenie Sądu, jako, że na dzień wykrycia szkody pozwany nie był już funkcjonariuszem, lecz pracownikiem (w związku z przekształceniem jego stosunku służby w stosunek pracy z dniem 1 czerwca 2017r.), w tym należącym do korpusu służby cywilnej (co wynika z art. 2 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 21 listopada 2008r. o służbie cywilnej (Dz.u. 2018.1559, t.j.) zastosowanie winny znaleźć regulacje kodeksu pracy. Zgodnie bowiem z art. 9 ust. 1 ww. ustawy o służbie cywilnej, w sprawach dotyczących stosunku pracy w służbie cywilnej, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy Kodeksu pracy i inne przepisy prawa pracy.

Tym samym podstawę prawną dochodzonego roszczenia stanowi przepis art. 124 § 1 kodeksu pracy, zgodnie z którym pracownik, któremu powierzono z obowiązkiem zwrotu albo do wyliczenia się: 1) pieniądze, papiery wartościowe lub kosztowności, 2) narzędzia i instrumenty lub podobne przedmioty, a także środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze, odpowiada w pełnej wysokości za szkodę powstałą w tym mieniu.

Odpowiedzialność pracownicza ukształtowana jest na zasadzie winy. W razie dochodzenia od pracownika odszkodowania na zakładzie pracy spoczywa ciężar udowodnienia szkody, winy pracownika oraz normalnego związku przyczynowego pomiędzy powstaniem albo zwiększeniem szkody a zachowaniem się pracownika. Nieudowodnienie jednego z tych elementów skutkuje oddaleniem powództwa. Natomiast przy mieniu powierzonym zakład pracy nie ma obowiązku udowodnienia winy pracownika i wystarczy wykazanie szkody. Wynika to z treści art. 124 § 3 k.p., a także z art. 127 k.p., według którego przepis art.116 k.p., nakładający na zakład pracy obowiązek wykazania okoliczności uzasadniających odpowiedzialność pracownika, nie ma zastosowania do odpowiedzialności za powierzone mu mienie (rozdział II działu V) (tak Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 grudnia 1975r. V PZP 13/75 OSNC 1976/2/19). Odpowiedzialność pracownika za szkodę w powierzonym mu mieniu jest odpowiedzialnością za szkodę w pełnej wysokości.

W myśl art. 124 § 2 k.p. od odpowiedzialności określonej w § 1 i 2 pracownik może się uwolnić, jeżeli wykaże, że szkoda powstała z przyczyn od niego niezależnych, a w szczególności skutek niezapewnienia przez pracodawcę warunków umożliwiających zabezpieczenie powierzonego mienia. Natomiast pracodawca winien wykazać fakt prawidłowego powierzenia mienia oraz zaistnienia szkody i jej wysokości. Obowiązujące domniemanie, iż szkoda powstała z winy pracownika, prowadzi zaś do wniosku, iż ciężar obalenia tego domniemania ustawodawca przerzucił na pracownika. Analogiczny zresztą zapis stanowi przywoływana przez powódkę ustawa z dnia 7 maja 1999r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Ochrony państwa, Państwowej Straży pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu,

Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, która to ustawa w art. 10 ust. 2, stanowiącym, iż funkcjonariusz może uwolnić się od odpowiedzialności za szkodę w mieniu powierzonym, jeżeli wykaże, że powstała ona z przyczyn od niego niezależnych, a w szczególności wskutek niezapewnienia przez właściwą jednostkę organizacyjną warunków umożliwiających prawidłowe zabezpieczenie powierzonego mienia.

Na podstawie obu powołanych regulacji, chcąc uwolnić się od odpowiedzialności, pracownik musi wykazać, że szkoda powstała z przyczyn od niego niezależnych. Może korzystać w tym celu z wszelkich środków dowodowych. Zgłoszone przez pozwanego wnioski dowodowe, jak również pozostały zawarty w sprawie materiał dowodowy doprowadził do ustalenia, że nie sposób jest obciążyć go odpowiedzialnością za niedobór sprzętu komputerowego.

W pierwszej kolejności należy mieć na uwadze, iż kwestia niedoboru wiąże się ze szczególną sytuacją przeprowadzki poszczególnych komórek organizacyjnych pozwanej I. do innego budynku. Konieczność tej przeprowadzki wynikała z przeprowadzonej reformy administracji skarbowej, która wprowadzała istotne zmiany zarówno w sferze prawnej, co do statusu funkcjonariuszy i pracowników (o czym sąd ma wiedzę z urzędu z racji znacznej liczby postępowań w tym zakresie), jak i pod względem organizacyjnym. Był to czas, który można określić jako specyficzny, kiedy dotychczasowe, wieloletnie regulacje przestały obowiązywać, a wprowadzano nowe zasady. Zrozumiałym jest, iż z perspektywy całego zakładu pracy, jak i samych pracowników, był to czas nietypowy.

Na potrzeby samej przeprowadzki wydany został przez dyrektora I. komunikat, który w sposób mało precyzyjny określał procedury dotyczące przenoszenia mienia. Należy się bowiem zgodzić z pozwanym, iż w kwietniu 2017r. (a więc w dacie przeprowadzki) nie obowiązywała już Instrukcja określająca zasady prowadzenia gospodarki magazynowej, ewidencjonowania i inwentaryzowania składników majątkowych w (...) w S. oraz podległych (...). Dotyczyła ona przecież podmiotu nieistniejącego już w kwietniu 2017r., jakim była (...) w S..

Pozwany opierał się na treści komunikatu i przesłanym wzorze zestawienia sprzętu sporządzając dwa spisy mienia: przemieszczanego i pozostawianego. Oba spisy przesłał podwładny mu pracownik do wskazanych w komunikacie komórek organizacyjnych (informatycznych i logistycznych) i nie uzyskał z ich strony żadnej informacji zwrotnej. Mógł więc pozostawać w przekonaniu, że oba sporządzone spisy (zarówno co do sprzętu przemieszczanego jak i pozostawionego) są prawidłowe i zostały zaakceptowane przez właściwe komórki. W szczególności, mając na uwadze, że pracownicy z ww. komórek byli obecni podczas przeprowadzki z własnymi spisami mienia, weryfikowali jego stan. Nie przedkładali mu do podpisania żadnych protokołów zdawczo-odbiorczych i nie sygnalizowali żadnych potrzeby ich sporządzenia.

Pozwany podkreślał, iż pozostawał w przekonaniu, że zrealizował procedurę w zakresie wykazu mienia w sposób wystarczający. Zaznaczał, że zasady nie były do niego wystarczająco jasne, a jednocześnie nikt na bieżąco nie wskazywał mu, że jego postępowanie w zakresie rozliczania się z mienia cechuje się nieprawidłowościami. Działał więc w zaufaniu do pracodawcy i w ocenie Sądu nie może ponosić obecnie ujemnych konsekwencji takich działań. To obowiązkiem pracodawcy było przygotowanie przejrzystych zasad przenoszenia i zdawania mienia. Powódka nie może wymagać od pozwanego dokumentu potwierdzającego zdanie spornego notebooka, skoro nie sformułowała takiego obowiązku. Zeznania pozwanego, ale również świadków (w tym również świadków zawnioskowanych przez powódkę), potwierdzają, że reguły postępowania ze sprzętem pozostawianym nie były w sposób dokładny określone. Świadek A. T. nie tylko nie uczestniczyła w omawianej przeprowadzce, jak również nie były jej znane wymogi formalne odnośnie sprzętu pozostawianego. Podobnie w przedmiocie takich wymogów nie potrafił się jednoznacznie wypowiedzieć świadek T. B.. Z zeznań tych świadków wynika dla Sądu, iż procedura przeniesienia mienia była niedoprecyzowana, jak i niedostatecznie znana pracownikom. Zeznania świadka G. M. dotyczyły wyłącznie wyceny zaginionego laptopa, która to okoliczność nie była kwestionowana.

Przebieg przeprowadzki, wraz z brakiem jednoznacznych zasad jej przeprowadzenia, opisywany przez pozwanego potwierdził uczestniczący w niej świadek M. K.. Ponadto z zeznań świadka T. M. (informatyka obecnego podczas przeprowadzki Wydziału Kadr i (...) byłej (...) w S.) wynika, iż przeprowadzka odbywała się w wyjątkowych

warunkach, nie do końca określonych, a niewątpliwie odmiennych od dotychczas ustalonych i stosowanych procedur dotyczących gospodarowania i zdawania mienia. Świadek T. M. przyznał, że jeżeli podczas przeprowadzki pracownik chciał zdać laptop, to on sporządzał protokół zdawczy-odbiorczy. Jeśli był sporządzany wykaz (jak w przypadku pozwanego) to taki protokół nie był przygotowywany. Podkreślenia wymaga, że na te właśnie szczególne warunki zmian organizacyjnych i przebieg przeprowadzki wskazywała Komisja Inwentaryzacyjna uznając je za przesłankę zwalniającą z odpowiedzialności za zaginiony sprzęt.

Podsumowując, uznać należało, iż wyjątkowe okoliczności przeprowadzki i brak jasnych reguł spisu mienia i potwierdzenia jego zdania oraz zaakceptowanie sporządzonych wykazów przez obecnych na miejscu informatyków i logistyków stanowią okoliczności, które zwalniają pozwanego z odpowiedzialności. Pozwany wystarczająco wykazał, że szkoda powstała z przyczyn od niego niezależnych. Sam zdał zaś zaginiony notebook podczas przeprowadzki na ręce właściwych służb informatycznych.

W konsekwencji powództwo oddalono.

Stan faktyczny ustalono w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała. Sąd oparł się również na zeznaniach pozwanego i świadków, jako że okoliczności przez nich podawane korespondowały z treścią ww. dokumentów.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku.

Z

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)

(...)